Mestské kultúrne a informačné centrum v Stupave vyhlasuje každoročne literárnu súťaž na tému Môj najkrajší zážitok v prírode. Naša škola sa do tejto aktivity tradične zapája, takže ani tento rok nebol výnimkou. Do súťaže sme zaslali niekoľko zaujímavých prác. Šťastie sa usmialo na **Dominiku Hudecovú** zo 7. triedy, ktorá svojou prácou *Beckov* zaujala porotu a získala diplom a peknú knižku. Z Dominikinho úspechu sa veľmi tešíme, pretože aj malé úspechy nás posúvajú vpred a motivujú k ďalšej práci. Súťažnú ukážku si môžete prečítať nižšie.

Beckov

Bolo krásne letné ráno. Všetci sme sa zišli pri stole a dali sme si spoločné rodinné raňajky. Popritom sme sa dohadovali, kam dnes pôjdeme. Mama navrhovala ísť si púšťať šarkany, ocko navrhol turistiku na hrad Beckov. Ja a môj brat sme sa zhodli na turistike. Po dlhom presviedčaní sa nám podarilo nalákať aj mamu. Veď kto by nechcel poznať históriu krásnej zrúcaniny hradu Beckov?

Po vynikajúcich raňajkách sme sa poumývali, poobliekali, zbalili desiatu a vyrazili sme. Cestou v aute sme videli veľa krásnych pamiatok, keďže sme išli až zo Žiliny. V Považskej Bystrici sme videli Považský hrad, v Dubnici nad Váhom sme sa zastavili na zmrzlinu a videli sme Mariánsku sochu a Stĺp hanby a v Trenčíne sme videli známy Trenčiansky hrad.

Konečne sme prišli do Beckova. Auto sme nechali zaparkované na parkovisku pod hradom. Každý si dal na chrbát svoj batoh a začali sme stúpať do kopca. „Jéééééj," zakričal brat, „ srnka". Všetci sme sa obzreli, ocko zapol fotoaparát a cvak! odfotil krásny záber. Srnku však vyrušil blesk z fotoaparátu a šup už jej nebolo.

Pomaly sme vyšli na hrad. Tam nás privítala teta prezlečená za hradnú pani, naša sprievodkyňa. Prišli sme k pokladni a vybrali sme si výhodnú rodinnú exkurziu po hrade. Najprv nás previedla cez nádvorie, kde bolo aj malé divadlo s lavičkami. Prešli sme každú miestnosť a o každej nám sprievodkyňa povedala veľa zaujímavých informácií. Aj mama bola nakoniec rada, že sme tam šli, lebo sme sa dozvedeli veľa nových vecí. Nakoniec nám sprievodkyňa ukázala dobrovoľnú knižnicu. Fungovala tak, že si ľudia mohli vybrať knihu alebo knihy a do malej debničky pri dverách dali potom symbolický príspevok. Sprievodkyňa povedala, že niektorí nedajú ani cent a zoberú si knihu len tak. Peniaze vyzbierané za knihy sa používajú na opravu alebo na vylepšenie hradu. My sme si kúpili dve knihy. Ja som si kúpila Taliansko-slovenský slovník a môj brat knihu Mauglí. Samozrejme, do debničky sme peniaze vložili.

Všetci sme mali radosť nielen z toho, že sme si kúpili knihu a prostredníctvom nej môžeme spoznávať nové dobrodružstvá, ale aj z toho, že sme pomohli hradu, aj keď nie veľmi veľkou čiastkou peňazí. Pobrali sme sa späť k autu strmým kopcom, párkrát sme sa aj šmykli, ale vždy sme sa na tom zasmiali. A ja som si tak v duchu povedala, že to bol nádherný výlet. Ale hlavne... bola celá rodina pokope.

{phocagallery view=category|categoryid=29|limitstart=0|limitcount=0}